



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodus Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Ex epistola sancti Pauli apostoli ad Hebraeos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

fenestras, & fenestra clausa super ostia & usque ad domum interiore[m], & forinsecus per omnem parietem in circuitu, intrinsecus & forinsecus ad mensuram, & fabrefacta cherubim & palma, & palma inter cherub & cherub; duasque facies habebat Cherub, faciem hominis iuxta palmam ex hac parte, & faciem leonis iuxta palmam ex alia parte expressam per omnem domum in circuitu.

Ex epistola sancti Pauli apostoli ad Hebræos.

Hebr. 9.

Habuit quidem & prius iustificationes cultura, & sanctum sæculare. Tabernaculum enim factum est primum, in quo erant candelabra & mensa & propositio panum, que dicitur Sancta. Post velamentum autem secundum, tabernaculum quod dicitur sancta sanctorum, aureum habens iheribulum, & arcam testamenti circumtectam ex omni parte auro; in qua urna aurea habens manna, & virga Aaron que fronderat, & tabula testamenti: superque erant cherubim glorie obumbrantia propitiatorium.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Perfpiciamus, sacra-
ti viri, quia vetus testamentum habuit diuina signa, cherubim gloriæ obumbrantia propitiatorium: & ex hoc nouum accepit.

Sancta Synodus dixit: Etiam domine, sic se habet veritas.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Si vetus habebat cherubim obumbrantia propitiatorium, & nos iconas Domini nostri Iesu Christi, & sanctæ Dei genitricis, sanctorumque ipsius habeamus, obumbrantes altare.

διακώπειν, & ἕως πλησίον τῆς ἐσωτέρας, καὶ ἕως τῆς ἑξωτερικῆς, καὶ ἐφ' ὅλον τὸ πῆχον κυκλόθεν ἐν τῷ ἑσωθεν & ἐν τῷ ἑξωθεν, γεγλυμμένα χερουβίμ καὶ φοίνικες. & φοινίξ διὰ μέσον χερουβίμ καὶ χερουβίμ. δύο πρόσωπα τῶ χερουβίμ· πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς τὸ φοινίκα ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸ φοινίκα ἐνθεν καὶ ἐνθεν, διαγεγλυμμένος ὁλος ὁ οἶκος κυκλόθεν. ἐκ τῆς ἐδαφοῦς ἕως τῆς φατνώματος τὰ χερουβίμ. Ἐκ τῆς πρὸς Ἑβραίοις ἐπιστολῆς τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Παύλου.

Ἔιχε μύρωσιν & ἡ πρῶτη σκηνὴ δικαιοσύματῶ λατρείας, τὸ, τε ἅγιον κοσμητικόν. σκηνὴ γὰρ κατασκευασθῆναι πρῶτη, ἐν ἣ ἡ τε λυχνία, καὶ ἡ τραπέζα, καὶ ἡ πρῶτος τῆς ἀρτων, ἡ τις λέγεται ἄγια. καὶ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνῆς ἡ λεγομένη ἄγια ἁγίων, χρυσοῦ ἔχουσα θυμιατήριον, & πύκιον τῶν διαθήκης περικαλυμμένον πάντοθεν χρυσῷ· ἐν ἣ σάμνος χρυσοῦ ἔχουσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ράβδος Ααρὼν ἡ βλαστήσασα, & αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. ὑπερῶθεν δὲ ἁπλῶν χερουβίμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱερόν.

Ὁ ὁσιώτατος πατριάρχης εἶπε· σκοπήσωμεν ἱεροὶ ἀνδρες, ὅτι ἡ παλαιὰ εἶχε θεῖα σύμβολα, χερουβίμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱερόν· καὶ ἐκ τούτων παρέλαβεν ἡ νέα.

Ἡ ἄγια συνόδος εἶπεν· ναὶ δεσποτα, ἀλήθεια.

Ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· εἰάν ἡ παλαιὰ εἶχε χερουβίμ κατασκιάζοντα τὸ ἱερόν, & ἡμεῖς εἰκόνας τῶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἁγίας τοῦτοκου, & τῆς ἁγίων ἀγῶν ἕξομω, κατασκιάζουσαι τὸ ἱερόν.

ANNO
CHRISTI
787.

Οι μεγαλοπρεπέστατοι αρχόντες εἰ-
πον· Ἀληθῶς θεοῦ διαταγή ἐστίν.

Κωνσταντῖνον ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκο-
πος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπε· χα-
ρῶς ἀνεγνώσθη, πρὸς ὧν ἀνθρώπων
εἶχε τὸ χερουβίμ. καὶ πῶς πνευ λέγου-
σαν, ὅτι πῶς εἶδε πρὸς ὧν χερουβίμ;
καίτοιγε εἶπε γλυπτὸν πρὸς ὧν.

Ὁ ἀγιώτατος πριεσβύτερος εἶπε·
πάντες ὁ ἄγιοι ὁ ἀξιωματικοὶ ἰδεῖν
ἀγγέλους, ἀνθρώπων μορφῶν αὐτῶν ἐ-
δέασαντο, καὶ ὡς διαφύλαξι ἐν τῇ γε-
νή ἀνεγνώσθη. διὸ ἐπεὶ τῆς χερου-
βίμ ὁ θεὸς τῷ Μωσῆ εἰρημάπε λε-
γων· ὅρα, ποιήσεις πάντα καὶ τὸ πύπον
τὸ δὲ χερουβίμ σοι ἐν τῷ ὄρει. καὶ ἀντεδεν
ὁ πρὸς ὧν Μωσῆς, ὁποῖοις τύποις ἐδέα-
σαντο, τοιοῦτοις ἐπεποίηκε· μὴ ὦν καὶ
τὰ χερουβίμ.

Κωνσταντῖνον ὁ ὁσιώτατος ἐπίσκο-
πος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ὅτε
δὲ ἐκινεῖτο ὁ λαὸς πρὸς εἰδωλολα-
τρείαν, τῶν καὶ αὐτὰ ὁ θεὸς εἶπε τῷ Μω-
σῆ· οὐ ποιήσεις πῶν ὁμοίωμα πρὸς τὸ
λατρεύσαι αὐτοῖς.

Ἰωάννης ὁ ἀλαβείστατος πρὸς ὧν τε-
ρος καὶ τοποτηρητῆς τῆς ἁποστολικῶν θε-
νων τῆ ἀνατολῆς εἶπεν· ὑψηλότερον πύ-
πον, ὅτι καὶ Ἰακώβ σήλωσεν ἡ γὰρ τῷ θεῷ.
ὅθεν καὶ ἀλόγησεν αὐτὸν, ἐπαγγέλαμε-
ν τὰς ὑπερ λόγον δωρεάς. καὶ ἐ-
πέφθη ἀνθρώπων εἰδῶς ἐπαλάμει μετ'
αὐτῶν, καὶ πρὸς ὧν γάρβωσεν αὐτῶν Ἰσ-
ραήλ, ὅ ὅτι μετρημὸν ὄμνυται, νοῦς
ὁ πρὸς ὧν θεόν. αὐτὸς δὲ φησιν· εἶδον θεόν
πρὸς ὧν πρὸς ὧν, ἐ ἐσώθη μου
ἡ ψυχή. ἐ ἰδὸν ἔ μόνον ἀνοεραὶ δυνά-
μεις ὠφθησεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ φύσις

Magnificentissimi principes
dixerunt: Veraciter Dei præcep-
tio est.

Constantinus sanctissimus e-
piscopus Constantiæ Cypri di-
xit: Vti lectum est, vultum ho-
minis habebat cherub. & quo-
modo quidam dicunt, quia
quis vidit vultum cherubim?
Etenim dixit sculptrilem vul-
tum.

Tarasius sanctissimus patri-
archa dixit: Omnes sancti qui
meruerunt angelos videre, in
specie hominum eos viderunt,
quemadmodum in diuersis le-
gimus scripturæ locis, propter
quod de cherubim Deus Moyse
locutus est dicens: Vide, ut fa-
cias omnia secundum formam
qua ostensa est tibi in monte. Et
hinc famulus Moyse, quales
formas vidit, tales & fecit, cum
quibus & cherubim.

Constantinus sanctissimus e-
piscopus Constantiæ Cypri di-
xit: Quando autem mouebatur
populus ad idololatriam, tunc
Deus dicebat Moyse: Ne facias
omnem similitudinem ad ser-
uiendum eis.

Ioannes reuerendissimus pre-
sbyter & vicarius apostolica-
rum sedium orientis dixit: Ex-
cellsius his est, quia & Iacob
titulum erexit Deo. Vnde &
benedixit ei repromittens do-
nationes, quæ omne verbum
excedunt. Et alibi in specie ho-
minis luctatus est cum eo, &
appellauit eum Israel, quod est
interpretatum, mens videns
Deum. Ipse autem ait: Vidi Do-
minum facie ad faciem, & salua
facta est anima mea. & ecce non
solum intelligibiles virtutes vi-
sæ sunt, sed & ipse qui natura

inuisibilis est Deus, & incorporeus, cum ostensus est in specie nostra.

Demetrius reuerendissimus diaconus & sceuophylax sanctissimæ magnæ ecclesiæ Constantinopoleos legit.

Sancti patris nostri Ioannis Chrysofomi de præconio in Meletium : cuius initium est hoc.

Vbique inter hunc sacratum gregem oculos circumferens, & vniuersam ciuitatem hic præsentem aspiciens, non habeo quem beatificem. & post alia: Et erat reuerentiæ magisterium, quod fiebat. Iugiter enim coacti eius vocabulum memorari, & sanctum illum habere præ animo, nomine ipsius fugabant omnem a se passionem & cogitationem irrationabilem: & sic multum factum est hoc, ita ut vbique in vicis, & in foro, & in agris, & in itineribus hoc vndique nomen personarent. Non autem * circa tam magni nominis affectum passi estis tantummodo, verum etiam & circa ipsam eius corporis formam. Quod ergo in nominibus fecistis, hoc & super illius iconam gessistis. Etenim in annulorum circulis, & in calicibus, & phialis, & in thalamorū parietibus, & vbiq; iconam sanctam illam exarauerunt multi: ut non solum audirent sanctum vocabulum illud, sed & viderent corporis eius vbique figuram, & duplici quadam migrationis illius consolatione fruerentur.

Petrus sanctissimus episcopus Nicomedie dixit: Si Ioannes

ἀόρατος θεὸς καὶ ἀσώματος, ὡς δὲ δεικται ἐν τῇ ἡμετέρῃ ἰδέα.

Δημήτριος ὁ βίλαβέσιτος διάκονος ἔσβετοφύλαξ τῆς ἀγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως ἀνέγνω.

Τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐκ τῆς εἰς Μελέτιον ἐγκωμίου, οὗ ἡ ἀρχή.

Πανταχοῦ τῆς ἱεραῆς παύτης ἀγγελίας περιφέρον τῶν ὀφθαλμοῖς, καὶ πλεῖν πόλιν ἀπάσαν ἐν ταῦτα παροδοσαν βλέπων, ἐκ ἔχω πῖνα μακαρίων. καὶ μὴ ἔπειτα καὶ τῶν βίλαβέσιτος διδασκαλία τὸ γνώμῳρον. σωεχῶς γὰρ αἰαγκαζόμενοι τῆς προσσηραίας ἐκείνης μνησάται, καὶ ἄγιον ἐκείνον ἔχον Ἰπὶ ψυχῆς, παντὸς δλόγου πάτους καὶ λογιμοῦ φυγαδευτήρων εἶχον τὸ ὄνομα. καὶ οὕτω πολὺ γέρονε ποδο, ὡς πανταχοῦ, ἔν ἀμφοδοῖς, καὶ ἐν ἀγοραῖς, ἔν ἀγοραῖς, καὶ ἐν ὁδοῖς ποῦτω πάντοθεν περιηγεῖσθαι τῶ ὄνοματι. οὐ πρὸς τὸ ὄνομα δὲ ποσοδῶν ἐπάδετε μόνον, ἀλλὰ ἔπρὸς αὐτὸν τῆ σώματος τύπον. ὅπρῳ γρωῦ ἐν ὀνομασιν ἐπιπίνατε, ποδο ἔπρὸς εἰκόνας ἐπεφάξατε τῆς ἐκείνου. ἔπρῳ ἐν δακτυλίων σφενδοναῖς, καὶ ἐν ἐκπώμασι ἔφιδάλας, καὶ ἐν θαλάμων ποίροις, ἔπρῳ πανταχοῦ πλεῖν εἰκόνα πλεῖν ἀγιαν ἐκείνου διεφάξατε πολλοί. ὡς μὴ μόνον ἀκούειν τῆς ἀγίας προσσηραίας ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ ὁρεῖν αὐτῆς πανταχοῦ τῆ σώματος τύπον, καὶ διπλεῖν πῖνα τῆς δποδνμίας ἔχον πρῶμωδιαν.

Πέτρος ὁ ὀσιώτατος Ἰπὸκοπος Νικομηδείας εἶπεν· εἰ Ἰωάννης ὁ Χρυ-

* Gr. circa nomen tam magnum affectum

ANNO CHRISTI 797.